

אור דוד

מוקדש לע"ג הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע	/
צברדלינג ז"ל ב ש <mark>למה זלמן</mark> ושושנה נעמי הי"	157	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	בלק	Λ
		20:28	20:33	20:30	19:22	19:30	19:13		1

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

היום הוא יום פטירתו של "אור החיים" הקדוש, רבי חיים בן עטר זצ"ל. מספרים שפעם אחת הגיע אליו יהודי שסיפר שעבר הרבה עבירות קשות בחייו וכעת הוא רוצה לחזור בתשובה אבל בגלל שהעבירות שעבר קשות הוא רוצה להתפלל שימות וכך מיתתו תכפר.אמר לו אור החיים: אני מבין מדבריך שאתה רוצה להיות כמו בלעם!. האיש הזדעזע ואמר שמה פתאום ולמה הרב אומר כך? ענה הרב: בלעם אמר:"תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו". בלעם ביקש לחיות כאוות נפשו,לעבור עבירות קשות ובסוף למות כצדיק, הוא ביקש אחרית טובה כמו עם ישראל. הקב"ה לא חפץ שתמות,הוא רוצה שתחיה על קידוש ה' כמו שכתוב:"כי לא אחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכו וחיה". האור החיים נתן לו דרך תשובה וכך האיש חזר לחיים מלאים בתורה ומצוות. שנזכה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו ולא מתלמידי בלעם הרשע. שנהיה בעלי עין טובה,רוח נמוכה(ענווה) ונפש שפלה(רחוקים מתאוות).אוהב אתכם! שבת שלום

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>י״ת תמוז:</u> ל וַיְהִי מִמֶּחֶרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַתֶּם חָטָאתֶם חָטָאָה גְּדֹלָה וְעַתָּה אֶעֶלֶה אֶל יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם: לא וַיִּשָׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֵר אָנָּא חָטָא הָעָם הַזְּה חְטָאָה גְדֹלָה וַיִּעֲשׂו לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב: לב וְעַתָּה אִם תִּשָׂא חַטָּאתָם וְאִם אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְרָ אֲשֶׁר כַּתָבְתָּ: לג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחֶנּו מִסְפְּרִי: לד וְעַתָּה לֵךְ נְחֵה אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי וּפַקַדְתִּי עֲלֵיהֶם חַטַּאתָם: לה וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהְרֹן:

ממות לב,ל-לה)

א ישֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: ב אֹמֵר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: ג כִּי הוּא יַצִּילְרָ מִפַּח יָקוֹשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: ד בָּאֶבְּרָתוֹ יָסֶךְ לַךְ וְתַחַת כְּנָפִיו תָּחְסָה צִּנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: ה לא תִירָא מִפַּחַד לַיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: ו מִדְּבֶר בָּאֹפֶל יַהְלֹךְ מִקְּטֶב יָשׁוּד צָהֶרָיִם: ז יִפֹּל מִצִּדְּרְ אֶלֶיף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִנָּשׁ: ח רַק בְּעִינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: ט כִּי אַתָּה יְהְנָה מְחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: י לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךְ רָעָה וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֶלֶרָ: יא כִּי מַלְאָכִיו יְצַוֶּה לַּךְ לִשְׁמִר בְּעָב דְּכָל דְּרָכֶיךָ: יב עַל כַּפִּים יִשָּׂאוּנְךָ כֶּן תִּגֹּף בְּאֶבֶן רַגְּלֶרָ: יג עַל שַׁחַל וַפֶּתֶו תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס לְּשְׁמִר וְתָנִין: יִד כִּי חָשַׁק וַאֲפַלְּטָהוּ אֲשַׂגְּבָהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: טו יִקְרָאֵנִי וְאֶעְנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה בְּיָב וְתַנִּיוֹ: יִד כִּי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשֹׂבְּבָהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: טו יִקְרָאֵנִי וְאֶעְנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָּרָה אֲחָל וְאֵבְרָב בִּי חָשַׁק וַאֲכַבְּדֵהוּ: טז אֹרֶךְ יָמִים אַשְּׂבִּיעהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעְתִיי:

(ע"פ מדרש שוחר טוב תהלים צא,א-טז) (ע"פ מדרש שוחר טוב תהלים צא,א

[יט כִּי יָגֹרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִּוּא: כ וּבְאַהָרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד אַהָרֹן בָּעֵת הַהִוּא:

(סדר עולם פרק ו) (סדר עולם פרק ו)

כה וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְּמִיד אֶתְכֶם: כו וָאֶתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וָאֹמֵר אָדֹנַי יְהוָה אַל תַּשְׁחֵת עַמְּךְ וְנַחְלָתְךֶ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגַדְלֶךֶ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמְצְרֵים בְּיָד חָזָקָה: כז זְכֹר לַעְבָדֶירֵ לְאַבְּרָהָם לִּיצְחָק וּלְיַעְקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַפַּאתוֹ: כח כֶּּן יֹאמְרוּ הָאָכֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי יְכֹלֶת יְהוָה לַהְבִיאָם אֶל הָאָכֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וּמִשְׂנְאָתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאָם לַהְמִתָּם בַּמִּדְבָּר: כט וְהֵם עַמְּרָ וְנַחְלָתֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחְרָ הַגָּדֹל וּבִזְרֹעְךָ הַנְּטוּיָה:

(כנ"ל)]

ענייני הזוהר - מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

להלהיב לבבות ישראל לתורה ולעבודה בחכמה הפנימית, מתוקה מדבש ונופת צוף, מאירות עיניים ומשיבות נפש, חמודה גנוזה, מתוק האור לעיניים וטוב לנפש, לזככה ולהאירה במידות טובות ישרות, לטעום טעם אור הגנוז לעולם הבא בעולם הזה – על ידי חכמת הזוהר. ר' יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנה, "נתיב מצוותיך", הקדמה עץ החיים – פירוש הסולם על הזוהר, בלק, דפו"י דף קפ"ד ע"ב.

א) וירא בלק בן צפור וגו': ר' שמעון אמר, זירא, מה היא הראיה שראה. ומשיב, ראיה ממש ודאי, ראה בהסתכלות החכמה, בעיני החכמה. ראה וראה בעיניו, דהיינו החכמה, בהסתכלות וישקף שכתוב, כמו אבימלך מלך פלשתים בעד החלון. מהו בעד החלון. הוא כש"א בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא. אלא ודאי חלון החכמה דקצה שולי **הככבים,** הוא החלון דאם סיסרא ואבימלך, והם חלונות החכמה. כלומר שיש הרבה חלונות, וחלון אחד יש שכל החכמה שורה בו, זבו רואה, מי שרואה בשורש ההכמה. אף כאן, זירא בלק, בחכמה שלו, דהיינו חלון הפרטי. פירוש. הלבנה ה״ם המלכות הנקראת חכמה תתאה. וממנה עיקר החכמה. ויש ככבים המאירים ומתנוצצים מהם חכמה, שהם חלקי המלכות וצבאותיה, ובקצה הסיום של הארתם, שם הוא בחינות החלונות, שהחיצונים מקבלים מהם חכמה, יייתיא הארה דקיק, ולא יותר. וז"ש, וירא וכו׳ המא במשהופא דהכמתא

כמה דכתיב וישקף אכימלך וכו׳. שוירא בלק, פירושו שראה בהסתכלות החכמה כמו אבימלך ואם סיסרא, ודאי חלון דחכמתא, דזנבי שוליהון דככביא שקצוות שוליהם של הכבבים נתקנו לחלונות בשביל החיצונים כנ״ל. וחד חלון אית וכו׳ בעקרא דחכמתא, והיינו חלון המלכות. ושם כל זר לא יבא.

והיינו חלון המלכות. ושם כל זר לא יבא.
ב) כן צפור. כמה וכו': בן צפור. הוא כמו
שאמרו, שהוא מבני בניו של יתרו שנק' צפור,
(לקמן אות רכ"ז) אבל בן צפור, ממש, שפירושו
שכל עסקיו היה עם צפור. כי כשפיו היו
בכמה מינים של אותה צפור. לקח צפור, ודפק
עם עשב, ומפריח באויר. עשה מעשים ולחש
לחשים, ואותו צפור היה בא, ובפיו אותו
העשב, ומצפצפה לפניו. והכניסה בכלוב אחד,
הקטיר לפניה קטרת, והיא מודיעה לו כמה
דברים. עשה כשפים, והעוף, דהיינו הצפור,
מצפצפת ופורחת ומשוטטת אל גלוי עינים,
ומודיע לה, והיא באה. וכל דבריו היו בצפור

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "יהוא" (מלכים-ב' פרקים ט-ֿיא) מקבילה ל-בלק על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

את ראשי בני המכך אשר שוזטו איפה שמו ואכ^ל יהוא שכוזו

> ביה איזבל כיהוא אבירה כאשר ביהוזכון איתו דיברה

> > מה נאמר שיהוא עשה כשאת המכר שכו הכה

והקבות בותוך בוי את יהוא בן גבושי

יכלכן כלקבורה וכתה מה איובל היתה

איפה שמו את הבגדים כשהמכיכו את יהוא ככ^י העבדים

פתרונות לגליון הקודם: ארבעה, בשרה, גוי, דתן, היהיה כדבר הזה, ויסער

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

